

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום בנימין ת.ז. 012093381

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צביקה שוורץ
הנאשם ובא כוחו עו"ד מיכאל חיון (ממשרד עו"ד אולמן)

פרוטוקול

גזר דין

ממצאי הכרעת הדין-

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14- עבירה על סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

כעולה מהכרעת הדין, הנאשם גרוש משנת 2010 לערך ומתגורר בגפו בישוב במרכז הארץ. בהזדמנויות רבות, ישנה בתו של הנאשם, ילידת 2008, בבית הנאשם. בהזדמנויות שונות, אירחה בתו של הנאשם חברות בנות גילה בבית הנאשם, ולעיתים הן ישנו בבית.

הקטינה המתלוננת, ילידת 2008, הייתה חברה של בתו של הנאשם (להלן: "הקטינה" או "המתלוננת"). ביום 18.8.17, בשעות הלילה, שכבו המתלוננת, בתו של הנאשם והנאשם יחד במיטה בחדר השינה של הנאשם בבית וצפו בטלוויזיה. בתו של הנאשם נרדמה. בעת שהמתלוננת שכבה על הגב ערה ועצמה את עיניה, הוריד הנאשם את מכנסי המתלוננת ואת תחתוניה, שפשף את איבר מינה באמצעות אצבעותיו ולאחר מכן ליקק את איבר מינה.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

תמצית הראיות לעונש-

2. ראיות התביעה

מטעם התביעה העידה לעניין העונש אמה של המתלוננת. בדבריה ספרה האם אודות מצב המתלוננת והמשפחה מאז האירוע מושא כת"א. האם תארה כי המתלוננת סובלת מקושי רגשי ומהבזקים לעבר, כאשר דברים רבים מזכירים לה את הנאשם. בהמשך לזאת, הוחלט לעזוב את בית המשפחה ולעבור ליישוב אחר, תוך שהמתלוננת עברה בית ספר. עוד תארה האם, כי המתלוננת סובלת מפחדים וחוששת להיות לבדה, סובלת מהתפרצויות בכי, כעס וזעם בלתי נשלטים. הוסיפה האם ואמרה כי חייה וחיי בתה לא יהיו עוד כשהיו ובקשה לאפשר לקטינה לגדול בשקט, בידיעה שהנאשם איננו בסביבה.

3. ראיות ההגנה

עדות הגב' רבקה בנימין (אחותו של הנאשם)

העדה ציינה כי הנאשם הוא אחיה הקטן, נחשב בעיניה כסמל לנתינה וליושר. עוד מסרה העדה כי הנאשם תמך בהורים ובבתה וכי יש לו יכולת נתינה ניכרת למעגל הקרוב של המשפחה. כן ציינה העדה את שרות הנאשם בצנחנים ואת העובדה שעבד שנים ארוכות בשגרירות ארצות הברית בארץ.

עדות הגב' חוה בנימין (אחותו של הנאשם)

בעדותה ציינה כי משפחתה חייתה בדוחק אך הם הצליחו להתעלות מעל הקושי ולרכוש השכלה. העדה ציינה כי הנאשם רודף צדק והוא אדם ישר, הגון, מוסרי ואוהב אדם, אשר בנערותו סייע למשפחה בפרנסתה. המדובר במי שלחם במלחמות ישראל ולאחר מכן עבד באבטחה בשגרירות ארצות הברית, שם היה מוערך. עוד תיארה את מסירותו של הנאשם לבנותיו ואת הקושי שחווה המשפחה כולה מאז נפתחה החקירה בתיק שבנדון.

כן הוגשו לבית המשפט צילומים של הנאשם עם בנותיו ועם גורמים נוספים, מסמכים ותמונה המעידים על כך שהנאשם הועסק בשגרירות ארה"ב כ- 30 שנה, מסמכים אודות הצטיינות בנותיו של הנאשם בלימודים, מסמך מתאריך 7.1.14 של

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

הפסיכולוגית פרנקל, המיועד לביה"ד הרבני, לפיו הנאשם מסור לגידול ולחינוך של בנותיו ומטפל בהן בצורה ראויה (נ/9).

טיעוני הצדדים:

4. בטיעוניה לעונש עמדה באת כוח המאשימה על הפגיעה הקשה בערכים המוגנים הגלומה במעשיו של הנאשם. הודגש כי מעשיו של הנאשם נעשו כנגד קטינה רכה בשנים, כבת 9, אשר נתנה אמון בנאשם, שהוא אדם מבוגר ממנה בהרבה ואבי חברתה. הנאשם ניצל את תמימותה של הקטינה ואת הסבירות הנמוכה שתוכל להתנגד לו בהיותה ישנה, על מנת לבצע בה את זממו, באופן המשווה נופך חומרה מיוחד למעשה. עוד נטען, כי עסקינן במעשה שבוצע לאחר תכנון ומחשבה ולאחר שהנאשם צפה בסרטונים פורנוגרפיים הנוגעים, בין היתר, לפגיעה בצעירות שנמות את שנתן. התנהגות הנאשם פגעה באמון שנתנו בו הקטינה והוריה ועמדה בסתירה למחשבה שבית הנאשם הוא מקום מוגן ובטוח עבור חברותיה של בתו. עוד צוין, לעניין נסיבות ביצוע העבירה, כי הנאשם נגע ישירות באיבר מינה של הקטינה, מתחת לבגדים, בדרך של שפשוף וליקוק. הנאשם פצע במעשיו את נפשה של הקטינה וחילל את גופה, תוך שגרם לה לנזק משמעותי, כאשר השלכות האירוע עתידות ללוות את הקטינה ואת משפחתה לעוד שנים רבות.

התובעת הזכירה כי הנאשם הורשע בעבירה שלצדה נקבע כי העונש לא יפחת מרבע העונש המרבי הקבוע בחוק, היינו לא פחות מ-21 חודשים. בשים לב להוראת החוק, לנסיבות ביצוע העבירה ולפסיקה הנוהגת אליה הפנתה המאשימה, גורסת המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-5 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

לשיטת המאשימה, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם האמור, נוכח העובדה שהנאשם אילץ את הקטינה ואת הוריה להעיד, הטיל בהם רפש במהלך ניהול המשפט, ולא הביע חרטה על המעשה בשום שלב. הנאשם אינו זכאי להקלה, הניתנת כעניין שבשגרה לנאשמים הנוטלים אחריות והמשלבים עצמם בהליך טיפולי שיקומי.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

5. הסניגורית טענה כי יש לתת את הדעת לכך שאין המדובר בעבירת מין מהרף העליון, כי אם בעבירה הנמצאת במדרג הנמוך של עבירות המין. כך, מדובר באירוע חד פעמי, שארע לפני כשנתיים, כלפי קורבן יחיד, שאינה בת משפחה. הקטינה חזרה לבית הנאשם לאחר האירוע נושא כתב האישום ולא נטען כי בוצעה כלפיה פגיעה נוספת. אין מדובר במעשה שנעשה תוך הפעלת כוח ואין ראיה לכך שבוצע לאחר תכנון מוקדם. צוין, כי חלק מן הקשיים שתוארו בהקשרה של המתלוננת, לא בהכרח נובעים מהתנהלות הנאשם.
- באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הדגישה הסניגורית את גילו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי ואת העובדה ששרת שירות צבאי מלא ולאחר מכן עבד כ – 30 שנה כמאבטח בשגרירות ארה"ב, לשביעות רצון מעסיקיו. עוד הפנתה באת כוח הנאשם לעדויות המצביעות על כך שהנאשם הוא אב מסור לבנותיו, בן ואח תומך לאמו המבוגרת ולאחיותיו. עוד נטען, כי לשקול לכף הזכות את העובדה שהנאשם שהה במעצר כ – 19 יום בגין התיק שבנדון ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא לאורך תקופה ממושכת, ללא הפרות.
- לשיטת ההגנה, הפסיקה מלמדת כי במקרים דומים ואף חמורים יותר, ניתן להסתפק בענישה של עבודות שרות וזהו העונש הראוי אף בעניינו של הנאשם.
- ההגנה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה לעניין העונש.
6. בדברו האחרון, מסר הנאשם כי הפרקליטות עטה עליו כדי לחסלו וכי הוא כ"רוח רפאים", מרוסק נפשית וכלכלית, נוכח ההליך הפלילי שמתנהל נגדו.

דיון והכרעה-

7. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.
8. הערכים המוגנים בעבירה של מעשה מגונה בקטין הם ההגנה על שלמות גופו, על נפשו ועל כבודו של הקטין, לצד מניעת פגיעה באוטונומיה של קורבן העבירה.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

בע"פ 6690/07 פלוני נ' מ"י (10.3.08, פורסם בנבו) קבע ביהמ"ש העליון בהקשר זה:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי, שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, חברתיות, האישיות ואחרות – כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח"

9. בחינה של נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מצביעה על כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית וקשה ומצויה ברף החומרה הגבוהה של העבירה בה עסקינן; הקטינה המתלוננת, כבת 9 בלבד עובר לאירוע מושא כתב האישום, הייתה חברה של בתו הקטנה של הנאשם. מכוח החברות בין הילדות, ארחה בתו של הנאשם במספר הזדמנויות, את הקטינה המתלוננת, בבית הנאשם, שהנו גרוש המתגורר בגפו בבית פרטי. בעת שהקטינה לנה בבית הנאשם, ניצל הנאשם עובדה זו על מנת לישון עמה ועם בתו באותה המיטה, ובשעת לילה, לאחר שבתו נרדמה, ביצע במתלוננת הרכה בשנים את זממו. הנאשם גילה תעוזה וחוסר מורא, עת הוריד את מכנסיה ואת תחתוניה של הקטינה, בזמן שבתו הקטנה ישנה לידם, וביצע בילדה, שנמה אותה עת את שנתה, מעשים מגונים. הנאשם ניצל את האמון שנתנה בו הקטינה, את תמימותה ואת חוסר ההבנה שלה באשר למעשיו לצורך סיפוק גחמותיו המיניות. נקל לשער כי ילדה כה צעירה בשנים, שהתעוררה משנתה או שטרם נרדמה באופן עמוק, לא הבינה

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

מה בדיוק מבוצע בה וכיצד היא יכולה להתמודד עם זה. הנאשם ניצל את היות
הקטינה בשלבי שינה ואת החשכה ששררה בחדר לקידום מטרותיו.
נסיבה משמעותית לחומרה יש לראות בכך שהמעשה המגונה כלל מגע ישיר באיבר
מינה של הקטינה, לאחר שהוסרו בגדיה ותחתוניה, וזאת הן בדרך של שפשוף איבר
המין באמצעות אצבעות הנאשם והן בדרך של ליקוק איבר המין. נדמה כי המילים
מחווירות אל מול שאט הנפש המתעוררת נוכח האופן שבו התייחס הנאשם אל קטינה
בת 9 כאל אובייקט מיני, תוך התעלמות וחוסר אכפתיות מהשלכות מעשיו על נפשה
של הקטינה.
פרט לפער הגילאים הניכר בין הנאשם לקטינה, יש לציין לחומרה אף את ההיכרות
המוקדמת המתמשכת ששררה בין השניים, תוך שהנאשם ניצל בצורה צינית את
האמון המלא שנתנה בו הקטינה, כמבוגר וכאבי חברתה הטובה, כמו גם את האמון
שנתנו בו הוריה של הקטינה, שסמכו עליו בזמן שהתירו לבתם להתארח בביתו.
אין להלום את טענת ההגנה לפיה מדובר במעשה נטול תכנון מוקדם. לאורך שבועות
וחודשים יצר הנאשם את האמון בינו לבין הקטינה, תוך שעודד את בתו לארח אותה
ללינה בביתו, כאשר הנאשם נהג לישון יחד עם בתו ועם חברותיה הקטינות, לרבות
המתלוננת, באותה המיטה. נוהג בלתי מקובל זה, של שינה באותה מיטה עם קטינות
זרות, יצר מעין תחושה של נוחות ושל חוסר חשש בקרב המתלוננת, שהתרגלה כי כך
מקובל בבית חברתה ואל לה לחשוש מהשינה עם הנאשם. לאחר שהנוהג הפך מקובל
ושגרתי לכאורה, בעיני הילדות, קצרה הייתה הדרך עבור הנאשם לנצל את המצב
האמור על מנת לתקוף מינית את המתלוננת במהלך אותה שינה משותפת. הנאשם אף
המתין לשעת כושר בלילה, על מנת שבתו תירדם והמתלוננת עצמה תהא מטושטשת
מחמת השינה.

נסיבה נוספת לחומרה כרוכה בנזק הנפשי שנגרם לקטינה כתוצאה ממעשיו של
הנאשם. הנאשם פגע בתמימותה ובנפשה של הקטינה בכך שביצע בגופה מעשה מיני
בוטה ובלתי מותאם בעליל לגילה ולמצבה.
הוריה של הקטינה העידו טרם הכרעת הדין על השינוי לרעה שחל במצבה הנפשי של
הקטינה לאחר האירוע, על כך שהקטינה נהייתה רגישה יותר, מפחדת להיות לבד
בחדר, סובלת מהתפרצויות בכי, כעס וזעם בלתי נשלטים. מדברי האם בישיבת
הטיעונים לעונש עולה, כי המתלוננת סובלת מקושי רגשי ומהבזקים לעבר, כאשר
דברים רבים מזכירים לה את הנאשם. בהמשך לזאת, הוחלט לעזוב את בית המשפחה

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

1 ולעבור ליישוב אחר. המתלוננת עברה בית ספר, על כל המשתמע מכך לעניין הצורך
2 להסתגל למסגרת חדשה.

3 הקטינה עצמה שתפה את בית המשפט במהלך עדותה ברגשי האשם שעלו בה לאחר
4 האירוע ומחששה מתגובות ההורים, נוכח המחשבה שייתכן והיה עליה לעשות יותר
5 על מנת להתנגד למעשיו של הנאשם בה. לא למותר להוסיף, כי עצם הצורך להעיד
6 בבית המשפט גרם לקטינה למתח ולקושי נפשי ניכר, הקטינה הגיעה עד כדי בכי
7 ועדותה הופסקה בעיצומה, בהחלטת חוקרת הילדים שנכחה באולם, נוכח מצבה
8 הנפשי.

9 מעבר לנזק הקונקרטי אשר הוצג במסגרת ראיות התביעה אבהיר, כי הפסיקה הכירה
10 בעבר בצלקות הנפשיות הנחרטות בנפשם של קטינים נפגעי תקיפה מינית ובכך
11 שאותות הפגיעה המינית עתידים ללוות את קורבנות העבירה שנים ארוכות, תוך
12 פגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות
13 והאחרות (ראו למשל ע"פ 6690/07 פלוני נ' מ"י, 10.3.08, סעיף 6 לפס"ד).

15 אסכם ואומר כי הנאשם פגע במעשיו בצורה קשה בתמימותה, בכבודה, בפרטיותה
16 ובאוטונומיה של המתלוננת על גופה, וסדק ללא הצדקה את עולמה הילדותי והבוטח.
17 שומה על גזר הדין לשקף את הסלידה הציבורית ממעשים מעין אלו ואין לגלות מסר
18 סלחני כלפי פגיעה מינית מעין זו בקטינה כה רכה בשנים.

20 טרם סיום בחינת נסיבות ביצוע העבירה, יוער כי לצד הקולה שקלתי את העובדה
21 שהנאשם לא חשף את גופו לעיני המתלוננת ולא הפעיל עליה כוח או איומים, כמו גם
22 את העובדה שעסקינן במעשה חד פעמי, כאשר הנאשם לא ניצל את הגעת המתלוננת
23 לביתו בהזדמנויות נוספות על מנת לבצע בה מעשים מיניים.

25 10. העונש הקבוע בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם (סעיף 348(א) לחוק) הוא שבע
26 שנות מאסר.

27 בהתאם להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345,
28 348(א), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט
29 בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. עוד נקבע בסעיף האמור, כי
30 עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.
31 הוראות החוק שבנדון מצביעות על החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירה

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

בה הורשע הנאשם ובהתאם להן, בהיעדר טעמים מיוחדים, לא יפחת עונשו של הנאשם
(לרבות מרכיב המאסר המותנה) מעונש של 21 חודשי מאסר בפועל.

בחינה של רמת הענישה הרווחת בעבירות הדומות לעבירה בה הורשע הנאשם מצביעה על
הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות. נקבע כי על העונשים שגוזר ביהמ"ש לשקף את
סלידתה של החברה מן המעשים ולהרתיע עבריינים פוטנציאלים.

בע"פ 3998/17 פלוני נ' מ"י (22.3.18) דן בית המשפט העליון במקרה בעל קווי דמיון
עובדתיים לעניינו. דובר במערער שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות לפי סעיף 348(ב)
בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק **ונדון לשלוש שנות מאסר בפועל**. המערער הורשע
בכך שבהיותו עובד ניקיון בבית משפחה ניגשה אליו המתלוננת, ילדה כבת 6, והחלה לשוחח
עמו. בהמשך ניגש אליה המערער, הצמיד את מצחו למצחה, ונישק אותה בלחי. סמוך לאחר
מכן, המערער אחז במתלוננת, הרים אותה, הובילה לחדרה והניח אותה על המיטה בחדר.
המערער הרים את החצאית של המתלוננת, הפשיל את תחתוניה עד לאזור הברכיים, וליקק
את איבר מינה. המתלוננת דחפה בעזרת ידה את ראשו של המערער, לבשה את תחתוניה,
ברחה מהמקום, רצה לחדר השינה של אמה וסיפרה לה את שארע.
בית המשפט העליון קבע כי נוכח חומרת המעשים המיוחסים למערער והעובדה כי המערער
היה בן בית בבית המשפחה אין מקום להתערב בעונש שגזר בית המשפט המחוזי.

ברע"פ 5266/14 פלוני נ' מ"י (5.8.14, פורסם בנבו) – דובר בנאשם שהורשע, בתום ניהול
הוכחות, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה. הנאשם היה חבר של אחותה הגדולה של
המתלוננת, ובמספר אירועים נגע בגופה של המתלוננת, בהיותה קטינה. בשני מקרים, המבקש
נגע בחזה של המתלוננת מעל לבגדיה, בניגוד לרצונה, וביקש לנשק אותה. במקרה אחר,
המבקש ביקש לנשק את המתלוננת, והיא שבה וסירבה. באותו לילה, נרדמו המתלוננת
ואחותה במיטתן, וביניהן שכב המבקש, שהודיע על כוונתו ללכת לישון בביתו. לאחר
שהמתלוננת נרדמה, המבקש הפשיט אותה, אחז בחוזקה בישבנה וגרס לה כאב, מישש את
חזה, והחל לנשק וללקק את ישבנה. ביהמ"ש קמא גזר על הנאשם, נטול עבר פלילי, 30 חודשי
מאסר לריצוי בפועל.

ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור מטעם הנאשם וקבע כי העונש שנגזר איננו חורג
ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

1 **בע"פ 3182/13 פרץ נ' מ"י** (19.12.13) - אישר בית המשפט העליון עונש מאסר למשך 25
2 חודשים שהושת על נאשם, אשר הורשע בבית המשפט המחוזי, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה
3 של מעשה מגונה בקטינה. דובר בכך שבמהלך הלילה בו לן המערער בבית חברו, ניגש המערער
4 פעם אחר פעם לחדרה של המתלוננת וביצע בה מעשים מגונים. תחילה נכנס המערער לחדרה
5 של המתלוננת בעת שישנה ונישק אותה על פיה. כתוצאה מכך התעוררה המתלוננת משנתה
6 וחשה תחושת גועל. בהמשך נכנס המערער שוב לחדרה של המתלוננת, התיישב לצידה ובעוד
7 היא שוכבת במיטתה החל לגעת בה לאורך הגב בתנועות עיסוי. המערער נגע ברגליה של
8 המתלוננת, הכניס את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה, נגע בישבנה וניסה לגעת באיבר מינה
9 אך עקב התנגדותה הדבר לא עלה בידו. כל אותה העת ניסתה המתלוננת להרחיק את המערער
10 ממנה ולהתחמק ממגעו, תוך שהיא מתכסה בשמיכתה ומבקשת ממנו שיצא מן החדר, אך
11 המערער הוסיף ונישק את המתלוננת בגבה וחדל ממעשיו רק לאחר שהאחות שלנה עמה בחדר,
12 התעוררה בבכי משנתה. גם לאחר מכן לא הרפה המערער ושב לחדרה של המתלוננת, נגע בגבה,
13 בישבנה ובירכיה והפציר בה להסתובב לעברו. לאחר שסירבה מספר פעמים נעתרה לבסוף
14 המתלוננת והסתובבה לעבר המערער, והוא ניצל זאת על מנת לנסות ולנשקה על פיה וכן ליטף
15 את חזה מעל לבגדים שלבשה. במהלך ביצוע מעשים אלה הורה המערער למתלוננת שלא לגלות
16 לאיש את שאירע ולשמור את "סודם". ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם למעשים
17 המגונים שביצע הנאשם נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר, וגזר עליו כאמור 25 חודשי מאסר
18 בפועל.

19 בית המשפט העליון אישר הן את המתחם והן את גזר הדין ודחה את ערעורו של הנאשם.

20
21 יוער, כי אמנם במקרה המתואר דובר במעשים מגונים שהיו חלק מאירוע מתמשך באותו
22 הלילה, תוך שהנאשם חזר ופנה למתלוננת ואף נגע בה פעם אחר פעם, שלא כמתואר במקרה
23 נושא תיק זה. מנגד, המעשים בפסק הדין דלעיל, לא כללו מגע ישיר באיבר מינה של הקטינה,
24 מתחת לבגדים, באמצעות אצבעות וליקוק, ולפיכך ניתן לראותם כמצויים בדרגת חומרה
25 הפחותה מזו של המעשים אותם ביצע הנאשם שבפניי במתלוננת.

26
27 **ברע"פ 8257/12 פלוני נ' מדינת ישראל** (15/11/2012, פורסם בנבו) נדחתה בקשת רשות ערעור
28 של נאשם שהוטלו עליו 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים בסך 25,000 שקלים.
29 המבקש הורשע בכך שבשתי הזדמנויות בעת שהגיעה הקטינה לשחק עם בנו, הושיב את
30 הקטינה על ברכיו הניח מעליה כריות ואז הכניס את ידו מתחת לתחתוניה ונגע באיבר מינה
31 באצבעותיו.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

1
2 **בע"פ (מרכז) 41226-11-14 פלוני נ' מ"י** (11.1.15) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר
3 ניהול הוכחות, בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 ונגזרו עליו שנתיים מאסר
4 בפועל. דובר בנאשם שהתארח בבית סבה של קטינה, לרגל אירועי בר המצווה של אחד מאחי
5 הקטינה. בליל שבת ישנה הקטינה עם שתי אחיותיה על מזרונים שהונחו על רצפת סלון הבית,
6 ואילו הנאשם ישן על הספה המוצבת בסלון. במהלך הלילה, כשהקטינה ואחיותיה ישנו, ניגש
7 הנאשם לקטינה והוריד את מכנסיה ותחתוניה. הקטינה, כבת 6 ו-10 חודשים בלבד, ניסתה
8 להרים את מכנסיה, אך כוחה לא עמד לה לנוכח התנגדות הנאשם. לאחר מכן, בעודה שוכבת
9 על בטנה, שפשף הנאשם את אבר מינה ואת ישבנה וליקק בלשונו את לחיה. בית משפט השלום
10 גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בשים לב להיעדר עבר הפלילי, לתרומתו למשפחתו ולסיוע
11 שהעניק לאביו החולה.

12 בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם.

13
14 **האירוע המתואר** בעל קווי דמיון לענייננו, ברם יצוין כי מעשי הנאשם בפסק הדין האמור לא
15 כללו בחובם ליקוק איבר מינה של הקטינה, עובדה המהווה נסיבה משמעותית לחומרה.

16
17 **בתפ"ח (מחוזי ב"ש) 1143/09 מ"י נ' צוקרמן** (18.7.11), הורשע נאשם יליד 1934, נטול
18 הרשעות קודמות, בביצוע עבירות של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף
19 348(ב)(1) לחוק העונשין. אותו נאשם התגורר בסמוך לילדה המתלוננת, קטינה כבת 10. בעת
20 שהקטינה ליוותה את אחיה הקטן לאוטובוס והחלה ללכת לבית הספר, פנה אליה הנאשם
21 והחל לשוחח עמה. הילדה, שראתה את הנאשם מידי יום בסביבת מקום מגוריה, לא חששה
22 מהנאשם ושוחחה עמו. כשהתקרבו למקום מבודד, חיבק הנאשם את הילדה בחוזקה, החזיק
23 אותה מאחור ונגע בחזה מעל הבגדים. הוא צבט אותה בחזה והכאיב לה ואף ליטף את איבר
24 מינה. הילדה התנגדה למעשי הנאשם אך הוא לא חדל מהם.

25 ביהמ"ש גזר על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסך
26 של 20000 ₪.

27
28 עיינתי אף בפסקי הדין אליהם הפנתה הסנגורית המלומדת, בהם הושתו עונשי עבודות שרות,
29 ברם לא מצאתי כי ניתן ללמוד מהם גזירה שווה לענייננו.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

1 כך, למשל, ברע"פ 5603/15 אמיר נ' מ"י (17.9.15) הורשע נאשם בכך שליטף את ראשו של
2 מתלונן קטין ונגע בחזהו ובשכמו, לאחר הפניית שאלות הנוגעות לאיברי גוף. ביהמ"ש השלום
3 גזר עונש מאסר של 9 חודשים, בית המחוזי הפחית את העונש ל-6 חודשי עבודות שירות.
4 ברע"פ 8713/04 רצהבי נ' מ"י (1.3.05) הורשע נאשם בכך שליטף את רגליהן של 4 מתלוננות
5 ונגע בחזן, נגזרו עליו 4 חודשי עבודות שירות.

6 שני המקרים המתוארים אינם כוללים בחובם הורדת בגדים ומגע ישיר באיבר המין ולפיכך
7 ברי נסיבותיהם קלות מאלו בהן הורשע הנאשם.

8 עוד הפנתה הסניגורית לתפ"ח 51345-05 מ"י נ' קאלוש (31.10.18) לת"פ 38566-03-13
9 מ"י נ' אלברט (15.6.16) ולתפ"ח 852/05 מ"י נ' פלוני (3.7.06), במסגרתם נדונו נאשמים
10 לעבודות שירות. דא עקא אבהיר, כי בשונה מהנאשם שבפניי, דובר בנאשמים שבחרו להודות
11 במיוחס להם, חסכו את עדותה של הקטינה והשתלבו בהליך טיפולי ממושך, באופן שהצדיק
12 סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. הנסיבות המתוארות בפסקי הדין
13 האמורים שונות מן המקרה שבפניי הן מבחינת נסיבות המעשה והן מבחינת נסיבותיו של
14 העושה.

15
16 11. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של
17 הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן,
18 הנזק שנגרם למתלוננת ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם
19 נע בין 28 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.
20 בהקשר זה יובהר, כי לא מצאתי שמתקיימים במקרה שבנדון טעמים מיוחדים
21 המצדיקים סטייה מן העונש המזערי שקבע המחוקק בסעיף 355 לחוק.

22
23 12. לא מצאתי כי קיימים במקרה דנן שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם,
24 לחומרה או לקולה.

25
26 13. בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב
27 בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה נתתי דעתי לשיקולים שיפורטו
28 מטה;

29 הנאשם יליד 1959, נטול הרשעות קודמות, ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי, אב לשתי
30 בנות. הנאשם שירת בצבא כלוחם ולחם במלחמות ישראל, שמר על יציבות תעסוקתית
31 כמאבטח בשגרירות ארצות הברית בישראל ונראה כי עושה מאמץ לשמש כאב מסור

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

לבנותיו. מעדויות אחיותיו של הנאשם עולה כי הנאשם טיפל במסירות באמו ודאג לסייע אף לאחיותיו וליתר בני המשפחה. מעצרו של הנאשם השפיע לרעה על הנאשם ועל משפחתו וקטע את רצף חייו של הנאשם. הרשעתו של הנאשם בעבירת מין תלויה אותו להמשך חייו, אף לאחר שחרורו מן המאסר. ברי כי הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנסיבות אלו בנאשם ובבני משפחתו.

כמו כן אזכיר, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח למשך 19 יום ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת וזאת מבלי שהפר תנאי שחרורו.

הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום, באופן שהוביל להעדת המתלוננת הקטינה והוריה בפני ביהמ"ש. עובדה זו לא תיזקף אמנם לחובת הנאשם, ברם אין הוא זכאי להקלה הניתנת, כעניין שבשגרה, לנאשמים הנוטלים אחריות על מעשיהם, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה. יתרה מכך, העובדה שהמתלוננת הצעירה, שהייתה כבת 10 בעת מתן עדותה, נאלצה להעיד ולהשיב על שאלות לא פשוטות שהוטחו בה, הסבה לה ולהוריה קושי נפשי לא מבוטל, אשר אותותיו נכרו היטב במהלך העדויות. לא למותר להזכיר, כי עדות הקטינה הופסקה בעיצומה נוכח מצבה הנפשי של הקטינה ולאור החלטת חוקרת הילדים בהקשר זה. יתרה מכך, לאורך ניהול ההוכחות, בחר הנאשם שוב ושוב להשחיר את פני הקטינה ואמה, ללא כל בסיס ראיתי, כמפורט בהכרעת הדין.

אף לאחר הכרעת הדין, לא הביע הנאשם צער או חרטה על מעשיו ולא הראה כל אמפטיה למצבה של המתלוננת, בת גילה של בתו. הנאשם לא עשה דבר על מנת לנסות ולתקן את העוול שגרם למתלוננת או על מנת לפצותה על הנזק שנגרם לה. הנאשם לא שולב בטיפול כלשהו ומשכך לא ניתן לזקוף לזכותו הליך שיקומי או הפחתה במסוכנות המינית הנובעת ממעשיו.

טרם סיום אציון, כי שקלתי אף את הצורך הרגשי והמעשי של נפגעת העבירה ושל משפחתה בקבלת הכרה מצד ביהמ"ש לגינוי מעשיו של הנאשם ולפגיעה שנגרמה להם, כמו גם את הציפייה של המתלוננת הרכה בשנים ושל בני משפחתה כי ההליך המשפטי יעשה צדק וישדר את המסר הציבורי הראוי.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

בשקלול הנתונים שאינם קשורים לביצוע העבירה מצאתי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך, אך לא התחתון ממש, של מתחם העונש ההולם.

14. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 31 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע או על כל עבירה לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין.

ג. פיצוי בסך של 15,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש תוך חצי שנה מהיום ויועבר לקטינה, ע"י הוריה, באמצעות פרטים שתמציא המאשימה.

באת כוח המאשימה תעדכן את הורי המתלוננת בדבר הפיצוי שנפסק לזכותה.

גזר הדין מותר לפרסום, למעט פרטים שעלולים להוביל לזיהוי של נפגעת העבירה.

העתק פסק הדין יועבר למרכז לגביית קנסות.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי מרכז תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תש"פ, 30/10/2019 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 18-01-15849 מדינת ישראל נ' בנימין

הסנגור:

שמעתי את גזר הדין, נבקש עיכוב ביצוע למשך 45 יום.
לצורך ערעור על הכרעת הדין וערעור על גזר הדין ולצורך מיון שב"ס.

ב"כ המאשימה:

מתנגד לעיכוב ביצוע גם לאור גזר הדין שניתן וגם לאור העובדה שגזר הדין עוסקת במהימנות.
סיכויי הערעור על גדולים.
ככל שבימ"ש יעכב את ביצוע גזר הדין, נבקש להגדיל את הערבויות בעינם ולהטיל צו עיכוב יציאה מן הארץ.

הסנגור:

אני סבור שהערבויות הקיימות בתיק זה מספיק.
מדובר במשפחה קשת יום שכל ערבות נוספת שתוטל תשפיע באופן קשה על התנהלות היומיומית של המשפחה.
אין כל סיבה או הצדקה להטלת ערבויות גבוהות יותר ביחוד לאור העובדה שהנאשם עד כה לא הפר את תנאי המעצר שלו. על כן אבקש להשאיר את הערבויות הקיימות.
כיום הנאשם מצוי בתנאי מעצר בית עם חלונות התאווררות בהרצליה.

החלטה

על מנת לאפשר להגנה שקילת הגשת ערעור על פסק הדין, מעכבת ביצוע עונש המאסר בפועל למשך 45 יום מהיום, כל זאת בכפוף להוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ בעניינו של הנאשם. הנאשם ידאג להפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט השלום בנתניה עד מחר, 31.10.19 בשעה 12:00.

בשים לב לכך שהנאשם לא הפר עד כה את תנאי שחרורו ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כמו גם בערבויות ובתנאי השחרור התלויים ועומדים כעת, מורה כי כלל תנאי השחרור יעמדו בעינם עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו או עד למתן החלטה אחרת של בימ"ש המחוזי.

בית משפט השלום בנתניה

30 אוקטובר 2019

ת"פ 15849-01-18 מדינת ישראל נ' בנימין

בכפוף להחלטה אחרת מאת ערכאת הערעור יתייצב הנאשם לריצוי עונשו במזכירות בימ"ש השלום בנתניה בתאריך 15.12.19 עד השעה 10:00 או בכל מקום אחר עליו יורה שב"ס, לאחר מיון מוקדם.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תש"פ, פ, 30/10/2019 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלד על ידי אורית זיתוני